

yttrade til Vedkommende min Forundring over den efter Manges Mening faa pludselig indtraadte Forandring i deres tidligere Opfattelse af Stillingen, blev der bemærket, at naar man havde sagt til mig, at der maatte gjøres alvorlig Modstand, faa var dette under Forudsætning af, at Angrebet skete den følgende Dag, og at ogsaa Modstand vilde være bleven gjort, naar Angrebet var sket den næstfølgende Dag, hvorimod dette ikke gjaldt i den mere ubegrænsede og ubstrakte Betydning, hvori jeg havde opfattet den stedfundne Udtalelse. — Endeel af de ved Intendanturen paa Als stedfundne Mangler, som det ærede Medlem ogsaa paa-pegede, viste sig at være opstaaede derved, at der var kommet flere Tropper til Als, end der var paatænkt. Hvorfor dette er sket, staaer ikke fuldkommen klart for mig; men enten var det, fordi der skete en Forandring med Hensyn til selve Bestemmelsesstedet for Divisionerne, eller fordi man forandrede Beslutningen med Hensyn til den Vei, som Tropperne skulde tage, idet man først havde tænkt sig, at de skulde gaae ad Landeveien, og senere besluttede, at de skulde gaae over Als. Tilfald er der blevet samlet større Masser paa Als, end man havde gjort Regning paa, hvad enten nu det ene eller det andet har været Grunden dertil. Hvad iøvrigt Beslutningen om Opgivelsen af Dannevirkestillingen angaaer, da er det jo Thingets ærede Medlemmer bekendt, at den General, der havde Overkommandoen, er bleven kaldt herover tilligemed sin Stabschef, og at der er blevet givet dem Leilighed til at forklare sig. Den i denne Anledning førte Skriftveksel er, formoder jeg, allerede overgivet til Landsstinget i Genhold til et af mig givet Løfte, og vil der foreligge til Efterhyn; jeg formoder ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at ogsaa Folkethingets Medlemmer faae Leilighed til at gjøre sig bekendte med disse Afgifter; enten ere de allerede oversendte til Landsstinget eller ville i Løbet af Dagen blive det. Det er en Selvfølge, at de kun kunne meddeles paa den Maade, at det ikke ansees for rigtigt, at der tages Kopi deraf, og at de tillige meddeles til en diskretionair Afbenyttelse. Man maa vel erindre, at det, som det for Tiden kommer an paa, nærmest er det, der staaer for Døren,

nemlig at forsvare, hvad vi have. Det gjælder nu ikke faa meget om at uddele retfærdig Straf og Belønning med Hensyn til Fortiden; den Tid vil nok komme, hvor hele denne Sag vil ligge fuldstændigere for Dagen. Det, som det først og fremmest kommer an paa, er, at man ikke ved at vende tilbage til Betragtninger over Fortiden mulig skaber Nutiden og foranlediger voldsomme Meningsforskjelligheder og Brydninger i de Mænds Meninger, hvis Kræfter man maa afbenytte til Landets Forsvar. — Jeg skal til hvad jeg nu har yttrret kun føie et Par Bemærkninger. Det gjør mig næsten ondt, at den høitærede Formand har gjort opmærksom paa, at naar den ærede Taler fremhævede, hvor meget Rigsdagen havde bevilget, hvormange Penge og hvormange Mand, da var dette ikke rigtigt, idet den ikke har bevilget en eneste Skilling eller en eneste Mand. Rigsdagen vil, ved at vedtage denne Lov, heller ikke have bevilget en eneste Skilling; den sætter derved kun Kongerigets Kasse istand til at udrede de Bidrag, der maatte blive bevilgede af Rigsraadet, og den ærede Taler vil uden Tvivl erindre, at der ved Rundgjørelsen om Indskrænkningen af Grundloven af 5te Juni 1849, er anvist et meget simpelt Middel for Monarkiet til at komme til sine Penge hos Rigsdagen, ved nemlig at bestemme, at de skulle tages forudsat ud af Kongerigets særlige Indtægter, saa at Kongeriget selv maa sørge for, hvorledes dets andre Udgifter skulle blive udrede. Ved at vedtage dette Lovudkast maa der altsaa være taget Hensyn til, at der efter al Sandsynlighed vil komme saadanne Krav fra Monarkiet, saa at man herved vil sørge for, at naar der gjøres saa store Greb i Kassen til Krigsfornödenheder, Kassen da ikke skal blottes for Midler til at bestride de andre særlige Udgifter, der paahviler den. Jeg maa hertil endnu føie, at der er foregaaet en Forandring i Rigsdagens politiske Stilling siden den 5te Marts. Jeg vilde aldeles bestemt have staaet ved, hvad jeg i sin Tid yttrade, at hvis Rigsdagen i Betragtning af den hele politiske Stilling havde fundet sig foranlediget til at stille et Mistillidsvotum til Regjeringen, vilde jeg i Betragtning af alle stedfindende Forhold have taget et saadant Votum tilfølgelse og have indgivet min Dimis-